

PSALM 22 DEUS DEUS MEUS

Mijn god, mijn god, waarom hebt gij MIJ VERLATEN
zover van mijn heil *
en van de WOORDEN VAN MIJN KLAGEN ?
mijn god, ik roep overdag en gij ANTWOORDT NIET
zelfs in de nacht KOM IK NIET TOT RUST

Toch troont gij IN UW HEILIGDOM
en WORDT VEREERD DOOR ISRAEL
onze vaders HOOPTEN OP U
zij vertrouwden op u en U BEVRIJDDE HEN

Zij riepen u aan en WERDEN GEHOLPEN
zij vertrouwden op u en WERDEN NIET BESCHAAMD
maar ik,* ik ben een WORM, GEEN MENS
de hoon van de mensen,* ver-ACHT DOOR HEEL HET VOLK

Alwie mij ziet LACHT MIJ UIT
zij krullen hun lippen *
en schudden hun HOOFD, TERWIJL ZIJ ZEGGEN:
hij vertrouwde op god, die hem ZOU BEVRIJDEN
laat hij hem bevrijden * want HIJ HOUDT TOCH VAN HEM

Maar gij onttrok mij aan de MOEDERSCHOOT
gij was mijn hoop reeds AAN DE MOEDERBORST
al bij mijn geboorte ben ik u TOEVERTROUWD
gij zijt mijn god van-AF DE MOEDERSCHOOT

Blijf dan niet ver van mij, want de NOOD IS HOOG
er is NIEMAND, DIE MIJ HELPT
vele ossen komen OP MIJ AF
vette stieren van Basan sluiten mij aan ALLE KANTEN IN

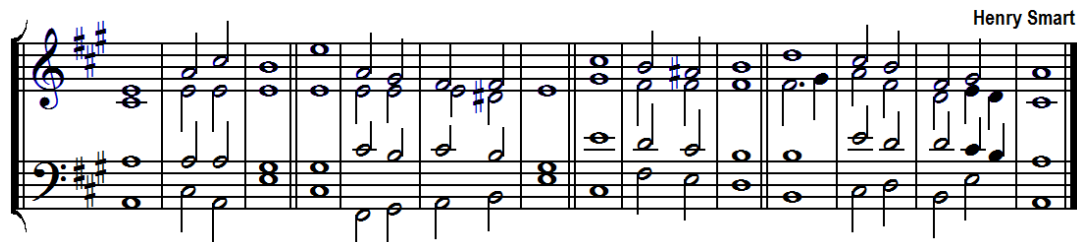
Mij gaapt hun MUILEN AAN →
als VAN EEN LEEUW, DIE BRULT
ik ben als water uitgestort *
en al mijn botten ZIJN ONTWRICHT
in mijn binnenste is mijn HART ALS WAS GESMOLTEN

Verdroogd als een potscherf is mijn kracht *
en mijn tong kleeft IN MIJN MOND
in het stof des doods heb IK MIJ NEERGELEGD
want vele honden om-RINGEN MIJ
een bende boosdoeners HEEFT MIJ INGESLOTEN

Mijn handen en voeten zijn gebonden *
al mijn beend'ren KAN IK TELLEN
zij staan daar en KIJKEN OP MIJ NEER
zij verdelen mijn kleren ONDER ELKAAR
en werpen het LOT OM MIJN GEWAAD

Maar blijf niet ver van MIJ, O HEER
gij zijt mijn redding * HAAST U MIJ TE HELPEN
red mijn leven VAN HET ZWAARD
wat mij lief is UIT DE MACHT VAN HONDEN

hh. Bevrijd mij uit de LEEUWEMUIL
tussen de hoorns der BUFFELS KWAM UW ANTWOORD

Ik zal uw naam verkondigen AAN MIJN BROEDERS
u prijzen te-MIDDEN VAN DE MENSEN
o prijst de heer gij, DIE HEM VREEST
verheerlijk hem, o kind van Jakob *
en VREES HEM, KIND VAN ISRAEL

hh. Want hij heeft de ellende der arme NIET VERSMAAD
hij heeft zijn gelaat niet van hem afgekeerd *
en naar hem ge-LUISTERD, TOEN HIJ RIEP

U spreek ik lof in de vergadering VAN GELOVIGEN
voor de ogen van hen, die hem vrezen, *
vol- BRENG IK MIJN GELOFTEN
de armen zullen eten en ver-ZADIGD WORDEN
die de heer zoeken zullen hem prijzen *
en hun HART ZAL EEUWIG LEVEN

Dit zal heel de aarde zich herinneren *
en zich KEREN TOT DE HEER
alle volken zullen VOOR ZIJN AANSCHIJN KNIELEN
want het koninkrijk is VAN DE HEER
hij heerst OVER ALLE MENSEN

Al die ver-ZADIGD ZIJN →
zij KNIELEN EN AANBIDDEN
al die neergaan in het stof zullen VOOR HEM KNIELEN
want geen mens HEEFT ZICHZELF BEZIELD

Mijn nageslacht ZAL HEM DIENEN
en van de heer verhalen *
aan het ge-SLACHT, DAT NOG MOET KOMEN:
zijn rechtvaardigheid voor hen die nog ge-BOREN WORDEN
al WAT HIJ HEEFT GEDAAN

Ere